

Nazým Hikmet Ran

Onaylayan Administrator
Cumartesi, 09 Haziran 2007

(Bir mÃ¼teverrime nin bapucunda)

Nazým Hikmet

Ã–lecek anladýk artýk iyice

Kalbimiz þimdiden hicrile dolu

"Her gÃ¼nÃ¼n ufkunu sarýnca gece"

"Diyoruz belki son akþamýdýr bu"

Hayata gÃ¼zleri yorgun hummalý

Her yeni sabahtan Ã¼mit arayan

Bu kadýnýn ruhu Ã§ok muammalý

GÃ¼lÃ¼yor aþýzýndan boþandýkÃ§a kan

Biz bugÃ¼n en acý yarayý deptik

Elemle inlerken þimdi kalbimiz

Bilmem ki neden hiÅ§ dÃ¼þÃ¼nmemiþtik

Ayný uzun yollarýn yolcusuyuz biz

Â

Â

Kadýnlarýmýzýn YÃ¼zleri

Nazým Hikmet

Meryem ana Tanrıyyı doğurmadı

Meryem ana Tanrınyın anası değil

Meryem ana analardan bir ana

Meryem ana bir ođlan dođurdu

Ä, demođullarından bir ođlan

Meryem ana bundan ÄtÄ¼rÄ¼ gÄ¼zel bÄ¼tÄ¼n suretlerinde

Meryem ananın ođlu bundan ÄtÄ¼rÄ¼ kendi ođlumuz gibi

yakın bize

Kadınlarımızın yÄ¼zÄ¼ acılarımızın kitabıdır

acılarımız, ayıplarımız ve dÄ¼ktÄ¼đÄ¼mÄ¼z kan

karasabanlar gibi Äşizer kadınların yÄ¼zÄ¼nÄ¼.

Ve sevinÄşlerimiz vurur gÄ¼zlerine kadınların

gÄ¼llerde ýpyan seher vakitleri gibi.

Hayallerimiz yÄ¼zlerindedir sevdiğimiz kadınların,

gÄ¼relim gÄ¼rmeyelim karbımızda dururlar

gerÄşedimize en yakın ve en uzak.

Ä

Ä

MAVÝ GÄ–ZLÄœ DEV

Nazým HikmetÄ Ran

O mavi gÄ¼zÄ¼ bir devdi,

Minnacık bir kadın sevdi.

Kadının hayali minnacık bir evdi,

bahÄşesinde ebruliii

hanýmeli

aÄşan bir ev.

Bir dev gibi seviyordun dev,
Ve elleri Ã¶yle bÃ¼yÃ¼k ipler iÅŸin
hazırlanmıÅtı ki devin,
yapamazdı yapısın,
ÅŸalamazdı kapısın
bahÅŸesinde ebruliii
hanımeli
aÅŸan evin.

O mavi gÃ¼zÃ¼ bir devdi,
Minnacık bir kadın sevdi.
Mini minnacık kadın.
Rahata acık kadın
yoruldu devin bÃ¼yÃ¼k yolunda.
Ve elveda! deyip mavi gÃ¼zÃ¼ deve,
girdi zengin bir cÃ¼cenin kolunda
bahÅŸesinde ebruliii
hanımeli
aÅŸan eve.

Þimdi anlıyorsun ki mavi gÃ¼zÃ¼ dev,
Dev gibi sevgilere mezar bile olamaz:
bahÅŸesinde ebruliii
hanımeli
aÅŸan ev...

Â

Ã–lÃ¼mÃ¼n sýrrı

Nazım Hikmet

Ā-lĀ¼mĀ¼n sýrrýný sordum bir gence
 GĀ¼ldĀ¼ de bu ani suale Ā¶nce
 Ā-lĀ¼m dedi, Ā¶lĀ¼m bir hiĀŖtir bence
 GenĀŖliđimi yalnýz apk ile Ā¶rdĀ¼m

Rast geldim ak saĀŖly bir ihtiyara
 Lanetler ederdı bir eski yare
 Sorunca Ā¶lĀ¼mĀ¼ dedi bir ĀŖare
 ĀŖĀ¼nkĀ¼ rĀ¼ya gibi bir hayat sĀ¼rdĀ¼m

Bu sýrrý sormađa karar verdim ben
 Hayatý hicranla dolu Ā¶lĀ¼den
 Baktý bop gĀŖzlerle ayet okurken
 Dedi ben hayatý Ā¶lĀ¼mde gĀ¶rdĀ¼m

VASÝYET

Nazým HikmetĀ Ran

Yoldaplar nasip olmazsa gĀ¶rmek o gĀ¼nĀ¼,
 Ā¶lĀ¼rsem kurtuluptan Ā¶nce yani,
 alýp gĀ¶tĀ¼rĀ¼n
 Anadoluâ€™da bir kĀ¶y mezarlýđýna gĀ¶mĀ¼n beni.

Hasan beyin vurdurduđu
 ýrgat Osman yatsýn yanýmda
 ve ĀŖavdarýn dibinde toprađa ĀŖocuklapýp
 kýrký ĀŖýkmadan Ā¶len behit Aybe Ā¶bĀ¼r yanýmda.

TraktĀ¶rlerle tĀ¼rkĀ¼ler geĀŖsin alt babýndan mezarlýđýn,
 seher aydýnlýđýnda taze insan, yanýk benzin kokusu,

tarlalar orta malý, kanallarda su,
ne kuraklýk, ne Candarma korkusu.

Biz bu tã¼rkã¼leri elbette ipitecek deðiliz,
topraðýn altýnda yatar upuzun,
ãã¼rã¼r kara dallar gibi ãlã¼ler,
topraðýn altýnda saðýr, kãr, dilsiz.

Ama bu tã¼rkã¼leri sãyleyipim ben
daha onlar dã¼zã¼lmeden,
duymuþum yanýk benzin kokusunu
traktãrlerin resmi bile ãizilmeden.

Benim sessiz kompularýma gelince,
behit Aybe'yle ýrgat Osman
ãektiler bã¼yã¼k hasreti saðlýklarýnda
belki de farkýnda bile olmadan.

Yoldaþlar, ãlã¼rsem o gã¼nden ãnce yani,
-ãyle gibi de gãrã¼nã¼yor-
Anadoluâ€™da bir kãy mezarlýðýna gãmã¼n beni
ve de uyarýna gelirse,
tepede bir de ãýnar olursa
taþ maþ da istemez hani...

Â

Â

Viran diyar

Nazým Hikmet

G nd zs z m her saatim bir siyah gece
Burda  mr n hi ş zevki yok hicranlar   şok
Rast gelmedim bu illerde g len bir gence
Her pey kalbi kemiriyor bir zehirli ok

Kime baksam g zlerinde derin bir kin var
Benli inin ta i şinden yaral  herkes
Bu vatanda pek atepli esiyor r zgar
Her ocaktan y kselmekte bir hummal  ses

Bu elemin sebebini her kime sorsam
Viran  cra ufuklar  bana g sterdi
Buralar  bir mazinin  ld   yerd 
Evlatlar  istikbalden bekler intikam

 

Yavrum

 

Naz m Hikmet  Ran

 

Yavrum,

k z olursa tepeden t rna a anas na benzesin istiyorum,

o lan olursa, boyu posu bana.

K z olursa el  el  baks n,

o lan olursa mavip mavip.

Yavrum,

K z olsun o lan olsun,

ka ş yap nda olursa olsun,

yavrum d pmesin istiyorum hapislere

g zelden, hakl dan, bar ptan yana diye.

Fakat mal'ım,
kızým yahut ođlum,
gecikirse suların yıpıması
dávıpeceksin
ve hattıç...
Yani haylice m'ı bir zanaatm'ı bizde bug'ın
babalık zanaatı da.

Â

Â

Y'ımek

Nazım Hikmet

y'ımek;
y'ımevenleri arkasında bop sokaklar gibi býrakarak,
havaları boydan boya yarıp ikiye
karanlığın g'ıne bakarak y'ımek..
y'ımek;
dost omuz bapları omuzları yanında duyup,
kelleni orta yere
y'reğini yumrukları i'şine koyup y'ımek ..
y'ımek;

yolunda pusuya yattıkları,
arkadan 'şelme attıkları bilerek y'ımek ..
y'ımek;
y'rekten g'ılerekten y'ımek ...

Â